

meréndaty „a rumega” — în graiurile carpatice (*Hrinčenko*, 418, *Dzendzelivs'kyj*, *Atlas Transkarp.*, h. 91, p.c. 1—108, 111—125, 127, 128). Etimol.: < v. rom. **a merendá* „a merinda” < v. rom. **merénda* < lat. **merenda* (Miklosich, *EWSL.*, 191, *Kalužniacki*, 17, *Candrea—Densusianu*, 163, nr. 1082). În ucr. trebuie să fi fost inițial *meréndaty*, devenit apoi *meréndaty* sub influența lui *merénd'a*. Var.: *meréndzaty*, cf. și *Malecki—Nitsch*, h. 161 a, „owca przeżuwa”, cu diverse variante fonetice având -n-, p.c. 10, 16, 39) — rezultată din contaminarea dintre *meréndaty* și *merizáty*. O asemenea contaminare s-a produs și în meglenoromână: *merindz* (Cf. *Candrea—Densusianu*, nr. 1109).

merendzáty, vezi *meréndaty*.

merizáty „a rumega” — în graiurile lemkoviene (Stieber, *Atlas lem.*, VIII, h. 187: *merizat*, *meriz'at*). Etimol.: < rom. dial. *a meridzá* (Oaș) „id.”, cf. *merizá* „loc umbrit unde se odihnesc oile în orele călduroase de la amiază” < lat. *meridies*. Var.: *merinzat*, *merynzat* (Stieber, *ibid.*), *me'rě'ndzaty*, *me'rě'ndz'aty*, *me'ryndzáty*, *me'ryndzaty*, *me'rýndzaty* — în graiurile transcarpatice (*Dzendzelivs'kyj*, *Atlas Transkarp.*, h. 128, p.c. 1—108, 111—125, 127, 128), unde -n- se explică prin contaminare cu *meréndaty*.

merlúška „pielică de miel tăbăcită” — în graiurile ucrainene și ruse. Etimol.: < rom. dial. *mărláci* „berbec mîrlitor”, „mîrlaci” < bg. *mărl'a* (se) „a (se) mîrli”, prin înlocuirea suf. -ăc, care formează substantive nomina agentis, cu suf. diminut. -úška. Soluția lui M. Vasmer (< rom. *mielúșă*) este inacceptabilă fonetic (*REW*, II, 122), iar cea a lui D. Scheludko (< rom. *mîrlaci* < bg.) — incompletă.

merýnd'a, vezi *merénd'a*.

mešýny, pl. tantum „pantaloni de cojoc cu blana pe dinăuntru, la păstori și herghelii” — în graiurile de stepă, în fostul județ Herson (*Hrinčenko*, 421). Etimol.: < rom. dial. *meșini*, lit. *meš'ini* „id.” < tc. *mešin* „piele de oaie tăbăcită” (*Candrea, Dicț. lb. rom.*, 766, *Radloff*, IV, 2114, *Scheludko*, 139).

móša 1° „moașă”; 2° „bunică” — în graiurile bucovinene, huțule, nis-triene (*Želechowski*, 455, *Dejna*, 124). Etimol.: < rom. *moașă* (1°), cf. alb. *motshe* „bătrîn”, *moshë* „vîrstă” (Miklosich, *EWSL.*, 203, Șăineanu, *Istoria*, 274, *Candrea*, 408, *Scheludko*, 139, *Šarovol's'kyj*, 60, *Crânjălă*, 432, *Rosetti*, II, 116 și V, 119, *Brîncuș*, 19). Cu sensul 1° cuvîntul e răspîdit în toate provinciile românești (*ALRM*, II, h. 198), iar cu sensul 2° este atestat în limba veche (Capidan, *Rom.-alb.*, 538—540, cu trimitere la *Mo. a*, 397/28). Despre -a, vezi § 30.

mošija „avere”, în graiurile bucovinene, huțule, transcarpatice. Etimol.: < rom. *moșie* „întinsă proprietate agrară” < *moș* + suf. -ie (Miklosich, *EWSL.*, 203, Șăineanu, *Istoria*, 274, *Candrea*, 404, *Scheludko*, 119, *Pascu*, 183, *Crânjălă*, 432, *Rosetti*, V, 119). Var.: *mušija* (*Hrinčenko*, 457). Despre o > u, vezi § 14.

móșul „bunic” — în graiurile bucovinene. Etimol.: < rom. *móșul*, vezi § 30 (*Želechowski*, 456, Miklosich, *EWSL.*, 203, Șăineanu, *Istoria*, 274, *Candrea*, 408, *Scheludko*, 139, *Crânjălă*, 431, *Rosetti*, V, 119). Vezi și *móša*.

murátúra „murături” — în graiurile bucovinene (*Stolbunova*, 74). Etimol.: < rom. dial. *muratúra* „murătură” < lat. **muriare* < *muria*, cu suf. -ătúra (*Pascu*, 62, *Candrea, Dicț. lb. rom.*, 809). Termenul nu are dublet de origine ucr. în aceste graiuri.